

Abstrakt

Tato práce vychází z osobního pobytu na retro „Rekreaci ROH – dovolená v Tatrách jako ‘tenkrát’“, pořádanou jednou českou cestovní kancelář, na níž jezdí převážně lidé důchodového věku. Práce se soustředí především na motivaci těchto lidí ke koupi takového zájezdu, a popisuje, jakým způsobem účastníci podobnou rekreaci tráví. Tento podrobný popis je nesmírně důležitým výchozím bodem pro objasnění jevu zvaného nostalgie, o němž se ve spojitosti s post-komunistickými zeměmi hovoří také jako o ostalgi. Za využití konceptů sociální paměti ukazují, že vedle oficiálně uznávané verze dějin existuje bezpočet alternativních často protichůdných „pamětí“ vycházejících z malých osobních dějin každodennosti, jejichž součástí není komunismus jako politický systém, ale „obyčejný“ život v čase komunismu. Hlavním cílem mé práce pak je pokusit se nalézt odpověď na otázku, jestli to, po čem se starší generaci stýská, je skutečně komunistický režim jako takový, anebo se za větou, že „za komunismu bylo líp“, skrývá něco zcela jiného než pouhá identifikace s určitým politickým zřízením.

Klíčová slova: rekreace ROH; komunismus; retro; nostalgie; sociální paměť; habitus